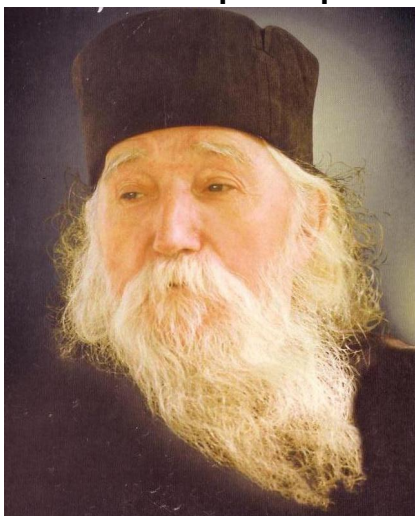

Părintele Cleopa despre farmece, vrăjitorie, astrologie și magie

Părinte Cleopa, ce este vrăjitoria și de câte feluri este?

Prin cuvântul vrăjitorie înțelegem invocarea puterii demonice în ajutorul oamenilor, în locul lui Dumnezeu, cu scopul împlinirii anumitor dorinți omenești. Vrăjitoria s-a practicat, atât la poporul evreu în timpul Legii Vechiului Testament, cât și la creștinii din Legea Darului, până în vremea noastră. În Legea Veche a cerut ajutorul diavolului, apelând la vrăjitoare, regele Saul, pentru care a fost aspru pedepsit de Dumnezeu. Vrăjitori au fost atât Valaam, cât și cei trei magi care practicau astrologia.

După învățătura Sfântului Nicodim Aghioritul, vrăjitoria se împarte în mai multe părți și anume: Vrăjitoria propriu-zisă prin care se înțelege chemarea diavolilor pentru a descoperi oamenilor comori ascunse, lucruri pierdute și altele de acest fel. Ghicirea, al doilea fel de vrăjitorie, prin care unii oameni spun cele viitoare prin semnele din palmă, numită chiromanție și prin alte obiecte (bobi, cărți de joc, cafea etc).

Descântarea, spiritismul, adică chemarea ajutorului diavolilor în camere obscure sau la morminte, pentru a pedepsi pe cei ce sunt în viață. Descântătorii pretind că cheamă sufletele mortilor din iad, precum ghicitorii din timpul Proorocului Samuil (I Regi 21,3), pentru a afla cele viitoare sau pentru a se răzbuna pe cineva. În zilele noastre se practică descântecul în rândul credincioșilor, precum stingerea cărbunilor, rostirea anumitor cuvinte amestecate cu rugăciuni, pentru cei bolnavi, care pretind că sunt "vrăjiți" etc.

Ghitia, adică ghicirea sau vrăjitoria prin lucruri sfinte, precum ghicirea prin Psaltire, numită astăzi deschiderea pravilei; ghicirea cu obiectele bisericii, cum ar fi resturi de veșminte clericale, cheia bisericii, cenușa din cădelniță, scrierea unor nume pe toacă, pe clopote, pe ziduri de biserică, sau introducerea lor în candelă etc. Fermecătoria, adică vrăjirea unor tineri spre a se căsători unii cu alții sau a se despărți, prin invocarea ajutorului diavolesc, numită popular "ursită".

Ghicirea prin măruntaiele animalelor, numită "iconoscopia". În acest fel de vrăjitorie intră și visurile, zodiile, ceasurile bune și rele, ghicirea prin membrele trupului, numită și prevestire (țiuitul urechilor, zbaterea ochiului, mâncărimea palmelor). Baierele prin care se înțelege purtarea la mână sau la piept a unor semne satanice, ațe, chei, obiecte (amulete) sau bucăți de stofă vopsite spre păzirea de boli, de primejdii și de pagube, după ce mai întâi s-a invocat asupra lor puterea diavolului. Chemătorii de demoni (clindonii) sunt cei ce ghicesc cele viitoare prin chemarea diavolilor. Între aceștia se numără cei ce fac focuri înaintea caselor și sar prin foc, ghicitorii din pânțele precum și cei ce ghicesc în măruntaiele animalelor sau iau mana

vitelor, vrăjitorie ce se practică și în zilele noastre.

Astrologia este o vrăjitorie practică din cele mai vechi timpuri până astăzi. Prin astrologie se înțelege ghicirea celor viitoare prin mișcările stelelor, planetelor, vânturilor, norilor și ale celorlalte fenomene ale universului. Astrologii pretind că fiecare om are o stea proprie.

Iată câteva din cele mai obișnuite feluri de vrăjitorii, unele aproape uitate, altele practicate și în zilele noastre, pe care le combatem și de care trebuie să fugim, fiind iscodiri diavolești care amăgesc și înșeală pe mulți creștini spre a lor pierzare.

Poate, într-adevăr, să ajute diavolul pe oameni prin vrăji, mai mult decât ne ajută puterea și harul lui Dumnezeu?

Să se știe că diavolii nu au nici o putere de a vindeca pe cineva, de a descoperi pagube sau pe răufăcători. Ei nu pot niciodată să facă minuni adevărate, ci numai cu năluciri mincinoase înșeală pe cei necredincioși și slabi în credință. Acest adevăr ni-l arată dumnezeiescul părinte Ioan Gură de Aur, zicând:

„Nu vezi cum diavolii n-au putut să vindece nici chiar pe vrăjitorii și fermecătorii care le slujeau lor, de beșicile și de bubele date de Moise în Egipt, și pe tine oare au să te vindece? (Iesire 9, 11). Și dacă dracii nu se milostivesc de sufletul tău, cum se vor întrista pentru durerea trupului tău?

Dacă dracii se silesc să te izgonească pe tine din împărăția lui Dumnezeu, cum te vor izbăvi pe tine de boli? Acestea sunt răsuri și basme. Deci nu te amăgi, creștine, că niciodată lupul nu se poate face oaie, nici diavolul nu se face cândva doctor. Că mai lesne poate face focul să înghețe și zăpada să încălzească, decât diavolul să te vindece pe tine cu adevărat" (Împărțire de grâu, pag. 324).

Deci, noi când ne îmbolnăvim sau avem necazuri, sau suntem nedreptățiți, sau avem pagube, sau feciori de căsătorit, sau alte greutăți în familie, să nu mai alergăm la ajutorul diavolului și al slugilor lui, care sunt vrăjitorii și ghicitorii, ci la biserică să alergăm și la preoți, la rugăciune și la post și îndată ne va ajuta Bunul nostru Tată, Care ne-a zidit căci are milă de noi.

Care sunt urmările păcatului vrăjitoriei?

Cei ce fac vrăji și aleargă la vrăjitori, fac un mare păcat împotriva Duhului Sfânt, căci lasă pe Dumnezeu și cer ajutorul diavolilor. Se leapădă de slujitorii lui Hristos, adică de sfinții preoți și se duc la slujitorii satanei. Adică, lasă apa cea vie, preotul și harul mântuirii din Biserică și, pentru interesele lor pătimase și omenești cer ajutorul vrăjmașilor lui Hristos, adică al vrăjitorilor și vrăjitoarelor. Se leapădă de adevăr și primesc în loc minciuna, căci toate cuvintele vrăjitorilor sunt minciună și amăgire diavolească. Un păcat așa de mare împotriva Duhului Sfânt nu se iartă celor vinovați nici în veacul de acum, nici în cel ce va să vină, după cum spune Hristos, de nu se vor pocăi toată viața. Pentru un astfel de păcat vin asupra celor vinovați, care aleargă la vrăji, tot felul de răutăți și primejdii. Mai întâi, mustrarea conștiinței că au lăsat pe Dumnezeu și au cerut ajutor vrăjmașului lui Dumnezeu.

Apoi, este oprirea pe mai mulți ani de la Sfânta Împărțășanie, de la 7 până la 15, și chiar 20 de ani. Apoi, cei ce cred și aleargă la vrăji, alungă din inima lor darul lui Dumnezeu și aduc în casa și în inima lor duhul diavolului. Apoi, cei ce fac vrăji și cred în ajutorul lor, se leapădă de Hristos și se unesc cu diavolul. Apoi, cei ce fac vrăji și aleargă la acestea nu se cade a se mai numi creștini ci apostăți. Apoi, cei vinovați de acest greu păcat sunt pedepsiți de Dumnezeu cu boli grele și fără leac, cu suferință în familia lor, cu pagube și neînțelegere, cu sărăcie și moarte cumplită. Și dacă nu se spovedesc la preot și nu-și plâng păcatul acesta cu lacrimi toată viața, nu se pot mântui.

Vrăjitorii și cei ce cred și aleargă la ajutorul diavolului, dacă nu se părăsesc de aceasta și nu se

pocăiesc, "se leapădă cu totul din Biserică", adică se despart de Hristos și se dau de bunăvoie în mâinile vrajmașului, iar dacă mor în acest păcat, nici nu se îngroapă cu preot; ci, asemenea celor păgâni și lepădați de credință, spre veșnica lor osândă în muncile iadului. Iată urmările grozave ale vrăjitoriei.

Ce canon rânduiesc Sfinții Părinți vrăjitorilor și celor ce aleargă la vrăji?

Cel mai aspru pedepsește pe vrăjitori Sfântul Vasile cel Mare. Iată ce spune el în canonul 72: "Cel ce se dă vrăjitorilor, sau unora ca acestora, se va canonisi cu canonul ucigașilor". (Sfântul Vasile 72; Sfântul Grigore de Nyssa, 3; Laodiceea, 36). El pune pe vrăjitori în rândul ucigașilor de oameni și a celor lepădați de Dumnezeu, adică îi oprește de cele sfinte de la 10 la 20 de ani. În canonul 65, același Sfânt Vasile cel Mare, zice: "femeia ce va fermeca pe străini și pe ai săi (se oprește de cele sfinte) ani 9 și metanii 500 pe zi."

Iar canonul 61 al Sinodului Ecumenic al VI-lea oprește de Sfânta Împărăție pe cei ce merg la ghicitori, la cărți de joc și altele asemenea, spre a afla cele viitoare, timp de șase ani de zile. Iar "dacă vor stăruie în acestea și nu se vor feri de aceste meșteșuguri pierzătoare și păgânești, hotărâm să se lepede cu totul de la Biserică, precum și Sfintele Canoane învață..." Sfântul Ioan Postitorul scurtează canonul vrăjitorilor și al celor ce aleargă la vrăji, numai la 3 ani oprire de cele sfinte, dacă se mărturisesc de păcat, dacă îl părăsesc definitiv, dacă țin post zilnic până la orele 3 după masă și fac câte 250 de metanii pe zi.

Dar și Sfânta Scriptură arată cât de greu pedepsește Dumnezeu pe cei ce alergau la vrăjitori, că auzi ce zice: Pe fermecători nu-i lăsați să trăiască (Iesire 22, 18). Și iarăși zice: Și bărbatul sau femeia, oricare dintre ei se vor face descântători sau vrăjitori, cu moarte să se omoare; pe amândoi cu pietre să-i uciideți că vinovați sunt (Levitic 24, 17) Și iarăși: Sufletul care se va duce la descântători sau la vrăjitori ca să curvească în urma lor, Eu voi întoarce fața Mea împotriva sufletului aceluia și-l voi pierde din poporul lui (Levitic 20, 6).

Vedem că pe împăratul Manase l-a pedepsit Dumnezeu cu robie amară și grea în Babilon, că "trecea pe fiii lui prin foc și făcea descântece și felurite vrăji și a făcut grăitori din pântece și vrăjitori și a înmulțit a face rău înaintea Domnului, ca să-l înlăture pe el de la împărăție" (II Paralipomena 33, 6) Pe împăratul Saul l-a pedepsit Dumnezeu cu pierderea împărăției și cu moarte de ocară, pentru că a lăsat pe Dumnezeu și a chemat femeie grăitoare din pântece, urmând ghicirile ei (I Regi 22, 7) Iar pe împăratul Ohozia s-a mâniat Dumnezeu foarte tare, că a trimis să întrebe pe vrăjitoarea din Ecron.

Spuneți-ne mai pe larg despre păcatul ghicirii cu cărți sfinte, sau cum se numește "deschiderea pravilei", care se obișnuiește astăzi la credincioși.

Vrăjirea cu lucruri și cu cărți sfinte este al patrulea fel de vrăjitorie și se cheamă "ghitia". Acești vrăjitori amestecă vrăjile lor cu rugăciuni, cu psalmi și cu alte cuvinte sfinte, adresate către Maica Domnului și către sfinți, ca să poată înșela mai ușor pe cei slabi în credință. Acest fel de vrăji îl obișnuiesc mai ales femeile cele rele, bătrânele și țigăncile, pentru a amăgi pe cei slabi la minte.

Iată ce zice despre acestea Sfântul Ioan Gură de Aur: "Tu zici că bătrâna aceea este creștină și omul acela este ghicitor creștin și când descântă sau deschid cartea, nu zic, nici nu scriu alt nume, decât numele lui Hristos, al Născătoarei de Dumnezeu și al sfinților; deci ce rău fac ei? La aceasta îți răspund că pentru aceasta se cuvine mai cu seamă să urăști pe femeia cea rea și pe acel rău fermecător și ghicitor (din cărți) fiindcă folosesc spre ocară și necinste numele lui Dumnezeu.

Creștini fiind, lucrează ca păgânii. Pentru că și diavolii, cu toate că numesc numele lui Dumnezeu, însă tot diavoli sunt. Unii, voind a se îndrepta, zic că este creștină femeia care a

descântat și nimic alta nu zice, fără numai numele lui Dumnezeu. Eu pentru aceea mai vârtos o urâsc și mă întorc de la ea, că întrebuintează numele lui Dumnezeu spre ocară. Numindu-se pe dânsa creștină, se arată pe sine că lucrează cele ale păgânilor" (Hristoitia, op. cit p. 305-320). Cei ce ghicesc prin deschiderea Psaltirii și a altor cărți sfinte, se opresc de împărtășanie până la 7 ani, pentru că Psaltirea este o carte sfântă cu multe proorocii în ea, insuflată de Duhul Sfânt și este pentru rugăciune, iar nu pentru ghicit și câștigat bani spre osândă. Același păcat fac și unii preoți care "deschid cartea" cum se spune în popor, și cad sub grea osândă, atât ei, cât și cei care cer să le deschidă Sfânta Evanghelie.

Pentru ce au căzut creștinii în vrăjitorie?

Pentru că a slăbit în ei credința și frica de Dumnezeu; pentru că nu se roagă îndeajuns creștinii de astăzi, ca să-și împlinescă cererile lor prin rugăciune, iar nu prin ghicire; pentru că nu citesc Sfânta Scriptură să vadă ce osândă ajung pe cei vrăjitori și pentru că nu merg regulat la biserică, nu se spovedesc în cele patru posturi și nu cer la nevoie sfatul și rugăciunile preotului. Mai aleargă unii creștini la ghicit pentru că au uitat făgăduințele pe care le-au dat lui Hristos la Sfântul Botez, când au spus: Mă lepăd de satana, și de toate lucrurile lui, și de toată slujirea lui... De asemenea, mai aleargă creștinii la ajutorul diavolului când nu li se împlinește cererea lor la Biserică sau pentru că uită de moarte și de ziua judecării lui Hristos.

De aceea, Sfinții Părinți ne îndeamnă să alergăm numai la Dumnezeu, numai la Biserică și la preoți, iar nu la diavoli și la slugile lor. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur ne sfătuiește, zicând: "Vă rog, fiți curați de această înșelăciune... și când voiești a călca pragul casei tale, să zici mai întâi acest cuvânt: Mă lepăd de tine, satană, și de cinstirea ta, și de slujirea ta și mă împreună cu tine, Hristoase! Fără cugetarea aceasta niciodată să nu ieși din casă. Aceasta să-ți fie toiag, aceasta armă, aceasta cetate de apărare, și împreună cu aceste cuvinte fă și semnul crucii pe fruntea ta. Că așa, de te vei înarma pretutindeni, nu numai om, ci chiar diavolul de te va întâlni, nu va putea să te vatăme pe tine" (Hristoitia, p. 316-317).

Cum pot creștinii să se izbăvească de vrăjitorii și de tot felul de farmece izvodite de diavolul?

Cel ce crede cu tărie în Dumnezeu, cel ce se roagă neîncetat lui Dumnezeu și aleargă regulat la Sfânta Biserică, nu va cere niciodată ajutorul diavolului și al vrăjitorilor, care sunt vrăjmașii lui Dumnezeu.

Deci, cei ce au credință tare în Dumnezeu, să-l ceară neîncetat ajutorul. Iar cei slabi în credință, care au cerut vreodată ajutorul vrăjitorilor, dacă vor să se mântuiască, mai întâi să se spovedească de acest păcat și să ceară canon. Apoi, să nu mai apeleze la ajutorul satanei în orice nevoie ar fi, ci numai la Dumnezeu să alerge. Apoi să se roage cât mai mult cu rugăciuni și lacrimi din inimă (Deuteronom 4, 29; Psalm 118, 58; Ieremia 29, 13) și așa, cu răbdare și cu credință, se vor izbăvi de vrăji și vor primi darul Duhului Sfânt.

Ce sunt visurile și vedeniile, care este deosebirea între ele și de câte feluri sunt?

Vă răspund cu cuvintele Sfântului Ioan Scărarul, care zice: "Visul este mișcarea minții în vremea nemișcării trupului. Iar nălucirea (vedenia falsă) este amăgirea ochilor, când doarme cugetarea. Nălucirea este ieșirea minții când trupul veghează. Nălucirea este o vedere a ceva fără ipostas (nereal)" (Filocalia vol. IX, Cuvântul 3, p. 75) Iată dar ce sunt visele și vedeniile. Ele sunt de două feluri: vise și vedenii bune și rele. Iar deosebirea dintre ele este aceasta: Visele și vedeniile bune sunt de la Dumnezeu, prin care se descoperă voia Lui cea mare, numai la cei ce sunt cu totul desăvârșiți și sfinți și care fac poruncile Lui, precum a fost dreptul Iosif, căruia i s-a arătat Arhanghelul Gavriil în vis, poruncindu-i să fugă cu Pruncul Iisus și cu Fecioara Maria în Egipt. Visele bune vin de la îngeri și ne amintesc de moarte și de osândă, iar după ce

ne deșteptăm, ne îndeamnă la rugăciune și la pocăință. Dimpotrivă, visele și nălucirile rele sunt de la diavoli, prefăcuți în îngerii de lumină sau în sfinți, care ne amăgesc în somn că suntem buni și vrednici de rai; iar după ce ne deșteptăm "ne scufundăm în mândrie și în bucurie" (Filocalia vol. IX, Cuvântul 3, p. 76).

Este păcat să creadă creștinii în vise și vedenii?

Spune Sfântul Ioan Scărarul că "cel ce crede în vise, este asemenea celui ce aleargă după umbra sa și încearcă s-o prindă". Tot el spune, că "diavolii slavei deșarte sunt în visuri prooroci. Ei închipuiesc, ca niște vicleni, cele viitoare și ni le vestesc mai dinainte. Iar dacă se împlinesc vedeniile, ne minunăm și ne mândrim cu gândul, ca și cum am avea darul înaintevererii (proorociei). Cei ce ascultă pe diavolul, aceștia s-au făcut adeseori prooroci mincinoși". Și mai departe zice: "Diavolii nu știu nimic de cele viitoare, dintr-o cunoștință de mai înainte, căci și doctorii pot să ne spună moartea de mai înainte". Apoi încheie, zicând: "Când începem să credem în visele diavolilor, ei își bat joc de noi, chiar când suntem treji. Cel ce crede visurilor și nălucirilor din somn este cu totul necercat. Iar cel ce nu crede nici unora este filosof" (Filocalia, vol. IX, Cuvântul 3, p. 76).

Deci, este păcat să credem în visuri și în vedenii, că prin acestea ne amăgesc foarte ușor diavolii și ne aruncă în păcatul cel cumplit al mândriei și al slavei deșarte, când omul se încrede în sine mai mult decât în cuvântul lui Dumnezeu. Cu acest meștesug ispititor, diavolul a amăgit pe mulți creștini și călugări, aruncându-i apoi în prăpastia pierzării. Iar dacă cineva are totuși îndoială de visul sau vedenia sa, să se spovedească la duhovnic și să-i ceară sfatul lui, că prin duhovnic grăiește Dumnezeu.

Din câte pricini se înșeală oamenii de vedenii și de visuri deșarte?

Din șapte pricini se înșeală creștinii de vedenii și visuri, ca și cum ar fi de la Dumnezeu, și anume: din mândrie, din slavă deșartă, care este prima fiică a mândriei; din cauza minții slabe și neiscusite a creștinilor, din cauza râvnei nesocotite a unor creștini, care se roagă și postesc mult ca să aibă vedenii, de care spune Sfântul Isaac Sirul: "Cu mare boală bolește cel ce are râvna cea rea" (Filocalia, vol. X, Cuvântul 58). A cincea pricină a amăgirii prin vedenii și visuri este neascultarea de duhovnici și îndărătnicia unor credincioși, mai ales a celor mândri, din care cauză ușor sunt vânați de diavolul; a șasea pricină vine din cauza vieții de sine ascunse a unora și din nemărturisirea curată a gândurilor la duhovnic. Iar ultima pricină prin care se înșală creștinii cu visuri și vedenii mincinoase este necunoștința de sine și lipsa de citire a Sfintei Scripturi și a Sfinților Părinți.

Despre acestea spune și înțeleptul Sirah, zicând: "Visurile cele rele sunt deșertăciune, ca vrăjile și descântecul, și pe mulți visurile i-au înșelat și au căzut toți cei ce au nădărdit într-însele" (Isus Sirah 34, 1-7) Cel ce crede lesne în visuri și în vedenii, fără multă cercetare și sfat, să se canonisească, la fel cu cei ce merg la vrăji și descântece, adică până la 7 ani să se oprească de la Sfânta Împărtășanie.

[Fragment din "Ne vorbește Parintele Cleopa" vol.4](#)